

DEN DÅRLIGE NETTSIDEN

Av Kevin Kinney

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Kevin snudde seg i datastolen. Han traff tilfeldige taster på tastaturet.

"Mamma, kan jeg spille racerspillet nå?" ropte han.

Mamma så inn fra kjøkkenet. "Når du er ferdig med leksene dine."

Kevin sukket. Hvordan skulle han klare å fokusere på leksene? Han var så nær ved å slå neste nivå av sitt favoritt-dataspill. Og leksene hans var, vel, lekser.

Han antok at han i det minste kunne begynne med dem. Han blar gjennom et nettsted. Det så ikke like kult ut som racerspillet.

Så så Kevin en kobling. Han klikket på den. Koblingen førte ham til et nettsted med bilder av mennesker som ikke hadde klær på seg.

Dette er dårlig, tenkte han. Jeg burde forlate den. Han så seg over skulderen. Ingen fulgte med på ham. Han så på noen flere bilder. Han var bare nysgjerrig.

Kevin begynte å føle seg dårlig inni seg. Han lukket raskt nettstedet. Han prøvde å gå tilbake til leksene sine. Det går bra, tenkte Kevin. Jeg så bare noen få bilder. Men den dårlige følelsen forsvant ikke.

Kevin følte at han burde snakke med mamma om nettstedet. Men han var redd. Hva om hun ble sint?

Den kvelden, etter middag, hjalp Kevin mamma å vaske opp.

"Går det bra med deg?" spurte mamma.

"Ja," svarte Kevin.

Men det gikk ikke bra med ham. Det føltes som om det var like før han ville begynne å gråte. Følelsen av at han skulle fortelle det til mamma kom tilbake. Men Kevin var fortsatt redd.

Himmelske Fader, vær så snill og hjelp meg, han ba stille. Han følte seg litt bedre.

"Kan jeg snakke med deg?" spurte Kevin.

"Selvfølgelig," sa mamma. "Hva vil du snakke om?"

Kevin så i gulvet. Han var ikke sikker på hvordan han skulle begynne. "Da jeg gjorde leksene mine, så jeg på et nettsted som hadde bilder av mennesker uten klær. Jeg var bare nysgjerrig, Men nå klarer jeg ikke å glemme det jeg så."

"Jeg er glad du fortalte meg om det," sa mamma. Hun ga Kevin en klem. "Nysgjerrighet er normalt. Du vet at de tingene er dårlige, og du burde ikke se på dem. Men det gode er at du var ærlig. Du vil føle deg bedre nå fordi du har sagt det."

"Er du ikke sint?" spurte Kevin.

"Selvfølgelig ikke," sa mamma. "Jeg er glad i deg. Jeg vil hjelpe deg. Og det samme gjør vår himmelske Fader. Han kan alltid hjelpe deg å rette opp i ting."

Den dårlige følelsen i Kevins mage ble borte.

"Jeg var redd for å fortelle deg det," sa han.

"Men jeg følte meg bedre etter at jeg holdt en bønn."

"Det høres ut som Den hellige ånd hjalp deg å være modig!" sa mamma.

Kevin hadde følt seg rolig og fredelig da han ba. Men også før han ba, hadde han følt at han trengte å snakke med mamma.

"Jeg tror Den hellige ånd hjalp meg hele tiden," sa Kevin. "Han sa at bildene var dårlige. Og han sa at jeg måtte fortelle deg hva som skjedde."

"Jeg er alltid her hvis du trenger å snakke om slike ting," sa mamma. "Jeg blir ikke sint. La oss samarbeide om å lage en datasikkerhetsplan."

Kevin smilte. "Det virker som en god idé." ●